

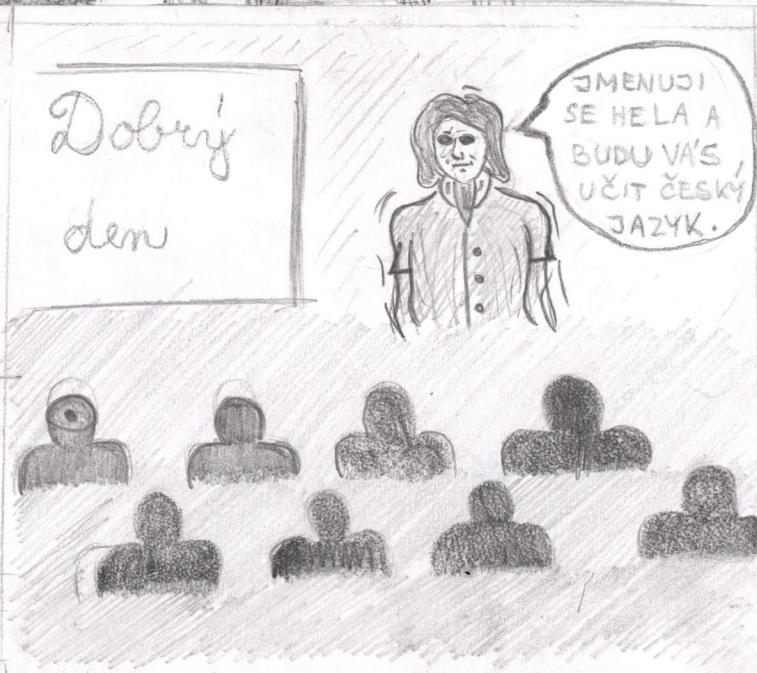
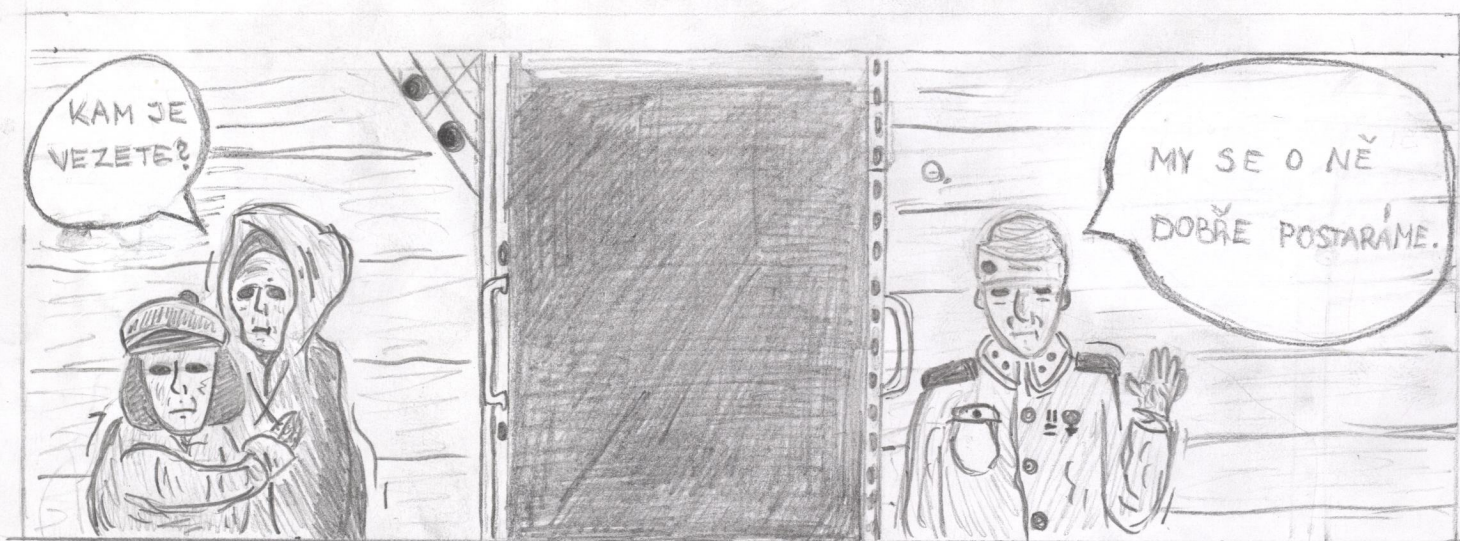
WELDRAD

„Bály jsme se a chtěly jsme domů.“

Jmenuji se Alžběta Morgensternová
a narodila jsem se 11. října 1936 v Horních
Studénkách. Můj tatínek byl židovského
původu, proto jsme se museli roku 1942
přestěhovat do domu ve Vlčicích u Loštic.
Museli jsme nosit žlutou hvězdu. V roce
1943 nám mladí henleinovci zapálili dům.
Díky tomu jsme se dostali do židovského
ghetta, kde nám přidělili jednu místnost
pro naši sedmičlennou rodinu.

V roce 1944 pro mě a mé sourozence
přijeli henleinovci, naložili do vlaku
v děsivých podmínkách a odvezli nás
do Terezína...

POČÁTKEM KVĚTNA 1945 SE V TEREZÍNĚ OBJEVILY PRVNÍ TANKY. NĚMEČTÍ DOZORCI I VÝCHOVATELKY UTEKLI.

CO SE TO DĚJE?!

ZŮSTALI JSME V PEVNOSTI SAMI BEZ JÍDLA.

TO JE DOBRÝ NÁPAD, MARIE.

POJĎ, UTEČEME DO LOŠTIC.

Terezín

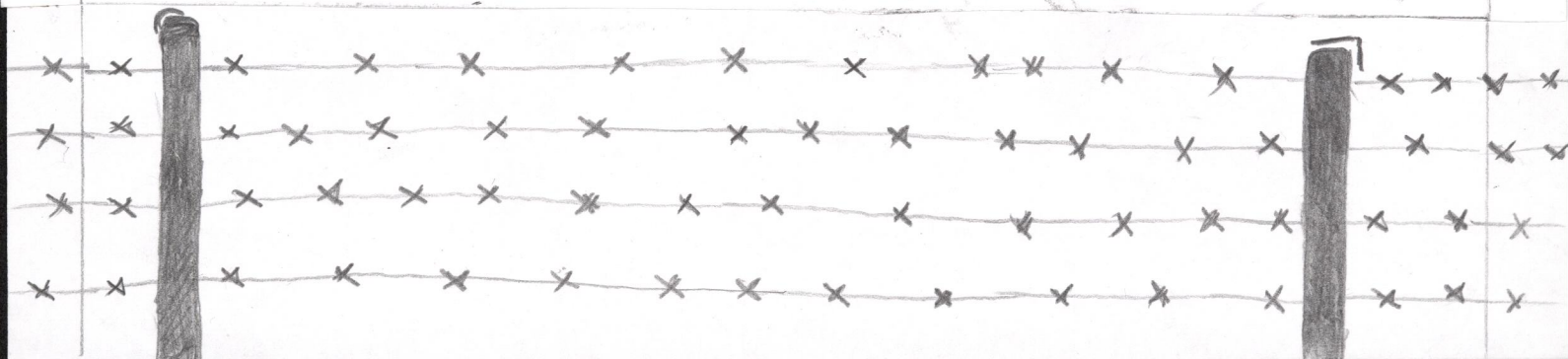

Hr. Králové

Praha

Loštice

ALŽBĚTA A MARIE ANI NEVĚDĚLY, KDE VLASTNĚ JSOU, NAKOŽ, ABY SE SAMY DOSTALY Z TEREZÍNA DO LOŠTIC. PŘESTO UTEKLY.

VŠICHNI SE PO VÁLCE VRÁTILI DOMŮ. ANTISEMITISMUS VŠAK NESKONČIL. ALŽBĚTIN BRATR MĚL DOKONCE NA DOMĚ NAPSÁNO :

„ŽIDI DO PLYNOVÝCH KOMOR“

REŽIE A TEXT: KUBÍKOVÁ DOROTA
 JANŮ ADÉLA
 ILUSTRACE : POSPÍŠIL FILIP
 SUCHÝ DAVID